

Medzi vedomím hriechu a hriechom

Daniel Pastirčák

K premýšľaniu

CELIA: Znie to smiešne, no jediné slová, ktorými dokážem popísať svoj stav, je vedomie hriechu.

REILLY: Trpíte vedomím hriechu, slečna Coplestoneová? To je naozaj nezvyčajné. Čo myslíte pod „vedomím hriechu?“

CELIA: Nemyslím hriech v bežnom zmysle slova. Predpokladám, že to znamená byť nemorálny – a ja nemám pocit, že by som bola nemorálna. Veď za nemorálnych predsa považujeme ľudí, ktorí morálne vedomie celkom stratili.

Nie je výčitka z niečoho čo by som bola vykonala, ani ničoho vo mne, čoho by som sa mohla zbaviť – ale prázdnoty, a zlyhania voči niekomu, či niečomu mimo mňa. Cítim, že sa potrebujem... kajať – je to to správne slovo?

Myslela som si, že mu dávam tak veľa i on mne – a to dávanie a prijímanie sa zdalo byť úplne v poriadku, bez akejkoľvek kalkulácie...

A potom som zistila, že sme boli iba cudzincami, že tu nebolo žiadne dávanie ani prijímanie, že sme jednoducho iba použili jeden druhého, každý na svoj zámer, a to je strašné. Sme schopní milovať iba výplody svojej predstavivosti? Sme vo svojej postate všetci neschopní milovať a nehodní milovania? Potom je však človek sám, a ak je človek sám, milujúci aj milovaní sú rovnako nereálni, a ten kto sníva nie je o nič reálnejší, ako jeho sen.

(T. S. ELIOT – Coctail party)

K meditácii

Z čoho premení tvoja životná sila a motivácia?

Zo semena bezzákonnosti?

Zo sily oslobodenia sa od z pút pravdy a lásky?

Pramení z Božieho semena?

Zo slobody srdca poslušného zákonu pravdy a lásky?